Súd:	Okresný súd Košice II
Spisová značka:	13C/53/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7210207515
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 05. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Oľga Mičietová
ECLI:	ECLI:SK:OSKE2:2011:7210207515.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci žalobkyne MVDr. Anny Jenčovej, nar. XX.XX.XXXX, bytom v G., D.. G. X, starostky Mestskej časti Košice - Nad Jazerom, právne zast. ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Peter Kerecman spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, IČO: 36 588 725, proti žalovanej Petit Press a.s., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 12, IČO: 35 790 253, právne zast. JUDr. Patrikom Palšom, advokátom, so sídlom v Prešove, Masarykova 13, v konaní o ochranu osobnosti s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná v denníku Košický Korzár uverejniť ospravedlnenie v znení:

„Ospravedlnenie. Obchodná spoločnosť Petit Press, a.s., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 12, 811 08 - vydavateľ denníka Korzár sa ospravedlňuje pani Anne Jenčovej za to, že v článku uverejnenom na druhej strane denníka Košický Korzár zo dňa 11.1.2010 s titulkom „Do svojho vrecka viac, občanom prišKrtia" uviedla na adresu pani MVDr. Anny Jenčovej a jej práce vo funkcii starostky Mestskej časti Košice nad Jazerom v r. 2009, že „keď treba dať starostke takmer 250-tisíc v starej mene, dvíhajú tamojší vládni poslanci ruky hore. Však vybavila dotáciu pre mestskú časť! Akoby to nebola psia povinnosť každého starostu, snažiť sa pre svoju mestskú časť zohnať , čo sa dá ... nepotrebovali by sme za kráľovský plat vyše 2-tisíc eur mesačne na miestach starostov šikovných ľudí. Stačili by cvičené opice, ktoré by každoročný transfer z mesta jednoducho minuli na úrad, na zopár chodníkov a basta. Od zvoleného starostu sa čaká, prirodzene viac ako od opice. Aby pohol zadkom i rozumom. A ak ním pohne, nemal by automaticky požadovať „výpalné" z poloprázdnej miestnej kasy na úkor tých, čo ho zvolili.", ako aj za to, že v článku uverejnenom v denníku Košický Korzár dňa 19.1.2010 na titulnej strane s pokračovaním na tretej strane pod názvom „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti - Anna Jenčová (HZDS-ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají", v súvislosti s kúpou dvoch bytov pani Annou Jenčovou v roku 2009, uviedla, že pani Anna Jenčová „skupuje nehnuteľnosti", „tají" za koľko ich kúpila s tým, že „problémom by bol nesúlad v príjmoch starostky a nadobúdacou hodnotou dvoch bytov" a 31. marca 2010 „sa ukáže", či nehnuteľnosti „presahujú súhrn platových pomerov a iných príjmov" pani Anny Jenčovej, ako aj za to, že pani Anne Jenčovej v článku pripísala výrok, podľa ktorého v tejto súvislosti „nebudem vám nič vysvetľovať".
Uvedenými tvrdeniami došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti pani MVDr. Anny Jenčovej, ktorej sa týmto ospravedlňujeme za poškodenie jej cti. Petit Press, a.s. - vydavateľ denníka Korzár",

a to na rovnakom mieste denníka a rovnakou veľkosťou písma v titulku ospravedlnenia aj v texte ospravedlnenia ako boli použité v texte článku uverejnenom na titulnej strane denníka Košický Korzár zo dňa 19.1.2010 s titulkom „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti. Anna Jenčová (HZDS-ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají" do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, a pre prípad, že tak žalovaná v uvedenej lehote neurobí, ukladá žalovanej povinnosť strpieť uverejnenie tohto ospravedlnenia žalobkyňou v denníku Pravda v jeho inzertnej časti a to formou platenej inzercie na účet žalovanej.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 3.319,30 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti, o uverejnenie titulku ospravedlnenia rovnakou veľkosťou písma ako v titulku článku „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti ..." uverejneného na titulnej strane denníka Košický korzár, a v časti o zaplatenie 29.873,70 eura žalobný návrh zamieta.

IV. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 1.4.2010 žiadala, aby súd uložil žalovanej povinnosť uverejniť v denníku Košický Korzár jej ospravedlnenie žalobkyni v znení naformulovanom žalobkyňou a to za obsah článku uverejneného v denníku Košický Korzár dňa 11.1.2010 s titulkom „Do svojho vrecka viac, občanom prišKrtia" a za údaje z textu článku uverejneného v denníku Košický Korzár dňa 19.1.2010 s názvom „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti - Anna Jenčová (HZDS - ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají" a pre prípad, že by tak žalovaná v určenej lehote neurobila, žiadala žalobkyňa uložiť jej povinnosť strpieť uverejnenie tohto ospravedlnenia samotnou žalobkyňou v denníku Pravda formou platenej inzercie na účet žalovanej a žiadala uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť jej 33.193 eur a uplatnila si náhradu trov konania. Na odôvodnenie uviedla, že je od r. 2006 starostkou Mestskej časti Košice - Nad Jazerom a žalovaná je vydavateľkou regionálneho denníka Košický Korzár, ktorý je najčítanejším regionálnym denníkom v regióne Košíc. Uviedla, že dňa 28.12.2009 žalovaná uverejnila v denníku článok s titulkom „V kríze si Jazerčania nadelili odmeny. Kráľovské Vianoce: Starostke odklepli štvrť milióna!", v ktorom sa kriticky vyjadrila k priznaniu odmeny za výkon funkcie starostky, žalobkyni. Dňa 11.1.2010 uverejnila žalovaná v denníku Korzár článok s titulkom „Do svojho vrecka viac, občanom prišKrtia", ktorý sa nachádzal vedľa článku „Jazero schválilo úsporný rozpočet - na platoch šetriť neplánujú, schválili viac" a označené články boli doplnené fotografiou žalobkyne s popiskou „Starostka Anna Jenčová (HZDS - ĽS) Investície prišKrtili, platy nie". Uviedla, že dňa 19.1.2010 žalovaná zverejnila v denníku Košický Korzár článok pod názvom „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti - Anna Jenčová (HZDS - ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají".
Žalobkyňa uviedla, že v článku „Do svojho vrecka viac, občanom prišKrtia" žalovaná uviedla na adresu žalobkyne a jej práce vo funkcii starostky Mestskej časti Košice - Nad Jazerom v r. 2009, že napriek tomu, akým spôsobom svoju funkciu v tomto období vykonávala, „požadovala výpalné z poloprázdnej miestnej kasy na úkor tých, čo ju zvolili a uviedla, že žalobkyni „bolo treba dať takmer 250.000,- Sk v starej mene". Uviedla, že nie je pravdou, že by od miestneho zastupiteľstva požadovala schválenie odmeny a ani to, že by jej bez ohľadu na spôsob výkonu funkcie „bolo treba dať takmer 250.000,- Sk". Uviedla, že článok je ako celok štylizovaný výrazne expresívne a sú v ňom obsiahnuté nemiestne úvahy, ktorých účelom nie je diskutovať o veciach verejného záujmu, ale iba dehonestovať a zosmiešniť žalobkyňu. Uviedla, že použité hodnotiace úsudky nevyplývajú z pravdivých premís, sú neprimerané, urážlivé a hrubo zasahujúce do cti žalobkyne a sú výsledkom neoprávnenej kritiky, ktorá prekračuje medze vecnej kritiky vychádzajúcej z pravdivých informácií a s použitím difamujúcich výrazov bez akéhokoľvek akceptovateľného dôvodu. Uviedla, že je tento článok motivovaný prehnanou túžbou po senzáciách. Uviedla, že hodnotiace závery rovnakého významu mohla žalovaná prezentovať aj bez použitia uvedených hanlivých výrazov, z ktorých jasne vyplynul úmysel žalovanej žalobkyňu uraziť. Poukázala aj na to, že použitie pojmu „výpalné", ktorý je bežne spojovaný s trestnou činnosťou, kriminalizuje osobu žalobkyne. Uviedla, že hodnotenie jej práce starostky uvedenými výrazmi z ríše zvierat znižuje jej vážnosť nielen ako človeka, ale aj ako verejného funkcionára.
O článku „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti - Anna Jenčová (HZDS-ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají" uviedla, že neoprávnene zasahuje do jej osobnosti a je charakteristický ako celok pravdu skresľujúcim obsahom. Uviedla, že v ňom žalovaná cielene predkladá fakty a vyjadrenia respondentov spôsobom, ktorý nezodpovedá požiadavke na pravdivé informovanie. Uviedla, že žalovaná cielene zamlčuje pre vec podstatné informácie, ktoré nepochybne k dispozícii mala a súčasne podsúva čitateľovi vysvetlenie spôsobu financovania kúpy dvoch bytov a to spôsobom, z ktorého plynú pochybnosti o tom, či nadobúdacia hodnota bytov zodpovedá príjmom žalobkyne a jej manžela. Poukázala na to, že týmto článkom bol podsunutý verejnosti nepodložený názor, že kúpa predmetných bytov nebola transparentná, ba dokonca, že pri financovaní kúpy predmetných bytov boli použité prostriedky, ktoré

žalobkyňa získala v rozpore so zákonom. Uviedla, že po uverejnení uvedených článkov pocítila a doposiaľ pociťuje zhoršenie vzťahov s mnohými ľuďmi z jej okolia, ako aj zhoršenie mienky verejnosti vo vzťahu k jej osobe. Uviedla, že veľa ľudí z jej okolia uverilo nepodloženým a nepravdivým informáciám, ktoré boli prezentované v uvedených článkoch ako fakty a doteraz jej veľa ľudí kladie otázky najmä ohľadom spôsobu financovania kúpy bytov. Uviedla, že sa stretla s reakciami, ktoré rozvíjali prirovnania jej osoby a jej práce k cvičeným opiciam, či psom. Žalobkyňa uviedla, že si je vedomá toho, že ako osoba verejného záujmu, verejný funkcionár a starostka mestskej časti je povinná strpieť vo zvýšenej miere kritiku pre spôsob, akým vykonáva verejnú funkciu, ako aj uverejňovanie pravdivých tvrdení na jej adresu. Je si vedomá aj toho, že novinár má právo pri rozširovaní informácií v periodickej tlači použiť aj primeranú mieru zveličenia či expresivity a svojimi informáciami verejnosť i šokovať. Uviedla, že ani to, že je osobou verejného záujmu ešte neznamená, že je povinná strpieť akúkoľvek kritiku a akýkoľvek spôsob informovania médiami o výkone jej funkcie a jej živote, pretože v opačnom prípade by to znamenalo vylúčenie práva na ochranu cti a dôstojnosti u osôb verejne činných. Uviedla, že žalovaná hranice ústavou chránenej slobody prejavu v obidvoch uvedených článkoch prekročila a neoprávnene zasiahla do osoby žalobkyne. Vzhľadom na charakter predmetných článkov a následkov, ktoré vyvolali, uviedla, že nie je postačujúce zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia, pretože jej česť a dôstojnosť s ohľadom na intenzitu zásahu, jeho rozsah a trvanie, boli poškodené v značnej miere.

Žalovaná sa k žalobnému návrhu vyjadrila písomne, podaním doručeným súdu dňa 21.6.2010, a navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť a uplatnila si náhradu trov konania. Uviedla, že k tvrdenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne jej článkami nedošlo, keďže v nich uvedené informácie boli a sú pravdivé. Uviedla, že toto preukazujú i samotné listinné dôkazy, na ktoré poukázala žalobkyňa, a to zápisnice zo zasadnutí miestneho zastupiteľstva a evidencia nehnuteľností. Uviedla, že žalobkyňou žiadané ospravedlnenie je nedôvodné, pričom i samotná formulácia žiadaného ospravedlnenia je urobená v rozpore so skutočne uverejnenými informáciami a teda uplatnený nárok - žiadané ospravedlnenie je žiadané v rozpore s platným právnym poriadkom. S poukazom na vyššie uvedené označila aj žalobkyňou žiadanú nemajetkovú ujmu taktiež za nedôvodnú, aj v tejto časti navrhla žalobu zamietnuť.

Vo veci súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a stanoviskom žalovanej, oboznámením sa s obsahom článkov zverejnených v denníku Košický Korzár v dňoch 28.12.2009, 11.1.2010 a 19.1.2010, výpismi z katastra nehnuteľností a výsluchmi svedkov a zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa vypovedala, že v r. 2006 bola zvolená do funkcie starostky Mestskej časti Košice - Nad Jazerom. V decembri 2009, uviedla, že si prečítala článok v Košickom Korzári o kráľovských odmenách, ktoré obdržala. Žiadnym spôsobom však na tento článok nereagovala majúc za to, že ako verejný činiteľ je povinná „niečo" strpieť. Uviedla, že dňa 11.1.2010 si v Košickom Korzári prečítala ďalší článok a to článok o schvaľovaní rozpočtu mestskej časti a najviac ju zarazila poznámka, ktorá popisovala údajné nehospodárne gazdovanie, jej odmeny prirovnávala k výpalnému, akoby žalobkyňa bola požadovala tieto odmeny a aj ďalšie použité výrazy v poznámke navodzovali dojem a vyznievali, ako keby bola žalobkyňa okrádala mestskú časť. Uviedla, že zverejnením tohto článku a tejto poznámky boli anulované všetky jej úspechy a všetko, čo dosiahla vo funkcii starostky, pretože pisateľ tohto článku nazval takúto činnosť psou povinnosťou starostu. Vypovedala o článku zo dňa 19.1.2010: „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti ...", že ona pod skupovaním považuje činnosť vo veľkom, nadobúdanie veľkého množstva nehnuteľností až priekupnícku činnosť, pričom uviedla, že ona kúpila dva byty. Zároveň uviedla, že bolo spochybnené financovanie kúpy týchto dvoch bytov a celý článok bol napísaný tak, aby vyvolal u čitateľov záujem o senzáciu, aby bola pošpinená jej osoba a aby čitateľ si položil otázky, koho vlastne má za starostku. Uviedla, že vzhľadom na e-mailovú korešpondenciu, ktorá prebehla medzi ňou a medzi redaktorkou, mohla si žalovaná zistiť v katastri nehnuteľností aj tú skutočnosť, že na byty, ktoré žalobkyňa vlastní, boli zriadené záložné práva banky. Uviedla, že celý tento článok vyvolával dojem, že žalobkyňa disponuje čiernymi peniazmi, že sa „nabalila" vo funkcii a že je mafiánka a svoju funkciu vykonáva nečestne. Poukázala na to, že kým v novembri 2009 vo voľbách poslancov Košického samosprávneho kraja získala 1 200 hlasov od voličov Mestskej časti Košice - Nad Jazerom, vo voľbách v júni 2010 do Národnej rady SR získala v Mestskej časti Košice - Nad Jazerom len 90 hlasov. Uviedla, že následne bol publikovaný aj ďalší článok smerujúci voči jej osobe a to dňa 26.1.2010, týkal sa odpadového hospodárstva a opätovne nebol korektný. Vypovedala, že zverejnenie uvedených článkov vyvolalo negatívne reakcie verejnosti a to až takého rázu, že niektorí ľudia z jej okolia sa s ňou úplne prestali rozprávať, musela vysvetľovať množstvu ľudí spôsob financovania kúpy dvoch bytov, že ich

nadobudla za legálne príjmy. Bola konfrontovaná s nie nahlas vyslovenými názormi verejnosti, že kradne. Vypovedala, že zverejnenie predmetných článkov dehonestovalo až anulovalo výsledky jej dovtedajšej práce, bola spochybňovaná jej osoba. Uviedla, že na predmetné články reagovali nielen ľudia z jej blízkeho okolia - politickí kolegovia a obyvatelia mestskej časti, ale dozvedela sa o reakciách ľudí na predmetné články aj z iných mestských častí Košíc, reagovali na články aj spolužiaci jej manžela a reakcie pretrvávali aj v čase uskutočneného výsluchu žalobkyne v októbri 2010.

Košický Korzár dňa 28.12.2009 zverejnil na prvej strane článok označený titulkom: „V kríze si Jazerčania nadelili odmeny. Kráľovské Vianoce: Starostke odklepli štvrť milióna! Anna Jenčová (HZDS): Odmenu si zaslúžim", v ktorom bolo uvedené, že: „Zastupiteľstvo Mestskej časti Košice - Nad Jazerom si napriek kríze nadelilo odmeny. Starostke Anne Jenčovej (HZDS-ĽS) navrhla jej spolustraníčka, poslankyňa Miriam Medvecová (HZDS-ĽS) odmenu, ktorá sa v korunách pohybuje okolo 250-tisíc. Prilepšil si aj kontrolór a poslanci. Väčšina návrh odklepla aj napriek tomu, že nevedeli, o akých sumách rozhodujú. Opozícia z KDH a SDKÚ odmeny ostro kritizovala.". Článok pokračoval na strane 2.

V denníku Košický Korzár dňa 11.1.2010 bol na str. 2 uverejnený článok označený titulkom: „Jazero schválilo úsporný rozpočet. Na platoch šetriť neplánujú, schválili viac", v ktorom bolo uvedené, že: „Samospráva Jazera schválila na decembrovom zastupiteľstve programový rozpočet vo výške, ktorý je nižší, ako minuloročný. Šetriť sa bude na zeleni, komunikáciách, či parkoviskách. Platy a odmeny funkcionárov a zamestnancov úradu sú však vyššie, ako minuloročné. Urobia sa len menšie investície.". Na tej istej strane toho istého čísla Košického Korzára zo dňa 11.1.2010, bol vedľa vyššieuvedeného článku o schvaľovaní rozpočtu Mestskej časti Košice - Nad Jazerom zverejnený iný článok označený: „Poznámka. Do svojho vrecka viac, občanom prišKrtia". V texte bolo uvedené, že: „Mestská časť Jazero je ukážkovým príkladom, ako sa porekadlo „z cudzieho krv netečie" vtesná do sŕdc našich drahých politikov.". V Poznámke je uvedené, že: „Tamojšia vládna koalícia má jasno v tom, že je kríza, pravda, len ak ide o investície pre ľudí.". Je uvedené, že: „Keď treba dať starostke takmer 250-tisíc v starej mene, dvíhajú tamojší vládni poslanci ruky hore. Však vybavila dotáciu pre mestskú časť! Ako by to nebola psia povinnosť každého starostu, snažiť sa pre svoju mestskú časť zohnať, čo sa dá.". Ďalej je v Poznámke uvedené, že: „Ak by sme pristúpili na zvrátenú logiku komunálnych politikov, nepotrebovali by sme za kráľovský plat vyše 2.000 eur bez odmien mesačne na miestach starostov šikovných ľudí. Stačili by cvičené opice, ktoré by každoročný transfer z mesta jednoducho minuli na úrad, na zopár chodníkov a basta. Od zvoleného starostu sa čaká, prirodzene, viac ako od opice. Aby pohol zadkom, i rozumom. A ak ním pohne, nemal by automaticky požadovať „výpalné" z poloprázdnej miestnej kasy na úkor tých, čo ho zvolili.".

V denníku Košický Korzár zo dňa 19.1.2010 bol na prvej strane zverejnený titulok: „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti. Anna Jenčová (HZDS - ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají" a súčasne bolo uvedené, že: „Starostka Jazera Anna Jenčová (HZDS) nadobudla do vlastníctva dve nehnuteľnosti. Potvrdzujú to i informácie z verejného katastra, v ktorom figurujú spolu s manželom ako majitelia bytov na O. X a vedľajšej B. XX. Starostka býva v treťom byte na D.. G.. Za koľko byty kúpila a aké sú veľké, odmietla prezradiť.". Pokračovanie článku, bolo uverejnené na str. 3, opätovne s titulkom z prvej strany doplneným o titulok: „Tvrdí, že v majetkovom priznaní bude všetko". Okrem informácie uvedenej už na prvej strane, v článku je ďalej uvedené, že sa Košický Korzár zaujímal: „o aké veľké byty ide, ako ich využije, akým spôsobom ich nadobudla a ako bol nákup financovaný". Na opísaný záujem Košického Korzára bolo uvedené, že reagovala žalobkyňa uvedením: „Čo sa týka mojich majetkových pomerov, tieto ako verejný funkcionár pravidelne oznamujem v súlade so zákonom." a zároveň bolo uverejnené, že žalobkyňa dodala: „Nebudem vám nič vysvetľovať." Ďalej pokračoval článok vyjadrením L. F. z Transparency International, ktorý konštatoval, že: „vo verejnom záujme je vedieť iba , či to jej prípadne manželove príjmy za posledné roky umožňujú s tým, že problémom by bol nesúlad v príjmoch starostky a nadobúdacou hodnotou dvoch bytov". Bolo uvedené, že: „Majetkové oznámenia majú verejní funkcionári povinnosť podávať do 31.marca. Až vtedy sa ukáže, akú hodnotu nehnuteľnosti majú, ako boli nadobudnuté a či presahujú súhrn platových pomerov a iných príjmov.". V článku bolo ďalej uvedené, že žalobkyňa ako starostka zarába v súčasnosti približne 2.500 eur mesačne a to od januára minulého roku, keď jej v decembri 2008 zastupiteľstvo schválilo navýšenie o 30 percent zákonnej výšky starostovského platu. V závere bolo uvedené, že: „Starostka Anna Jenčová dostáva od poslancov koncoročné odmeny. V r. 2008 jej poslanci koalície Smer - HZDS-ĽS - SNS a časti SDKÚ schválili 270-tisíc korún, v decembri 2009 ďalších 250-tisíc. Tohtoročný jazerský rozpočet je však úsporný najmä

pre občanov, mestská časť obmedzí investície, zato na platy úradníkov a funkcionárov dá viac, ako v minulosti.".

Podľa informácie Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, Sekcia médií, audiovízie a autorského práva, listom zo dňa 17.3.2010, bola ku dňom 28.12.2009, 11.1.2010 a 19.1.2010 vydavateľom denníka s názvom „Korzár - Košický Korzár" žalovaná a žalovaná je vydavateľom predmetného denníka aj od 20.1.2010 (čl. 12).

Osvedčením Miestnej volebnej komisie v Mestskej časti Košice - Nad Jazerom, táto osvedčila, že MVDr. Anna Jenčová (žalobkyňa) bola dňa 2.12.2006 zvolená za starostu Mestskej časti Košice - Nad Jazerom (čl. 13).

Z predloženej kópie e-mailovej korešpondencie medzi žalobkyňou a redaktorkou denníka Košický Korzár I. I. súd zistil, že dňa 13.1.2010 o 15:21 hod. oznámila redaktorka žalobkyni, že dostala za úlohu zistiť, aké nehnuteľnosti žalobkyňa vlastní. Uviedla, že: „Anonym nás upozornil na to, že ste mali minulý rok kúpiť byty na B. XX a O. 5, čo potvrdili i zistenia z verejného katastra.". Položila otázky: „O aké veľké byty ide a ako budú využité? Plánujete ich napr. dať do prenájmu? Aká bola ich cena a ako bol nákup financovaný?". Žalobkyňa redaktorke odpovedala e-mailom odoslaným dňa 13.1.2010 o 16:30 hod., v ktorej uviedla: „Vážená pani redaktorka, držím palce pri splnení Vašej úlohy, ktorú ste dostali. Čo sa týka mojich majetkových pomerov, ako verejný funkcionár, tieto pravidelne oznamujem v súlade so zákonom. S pozdravom Jenčová".

Z výpisu z katastra nehnuteľností, LV č. XXXX - čiastočný, pre kat. úz. M., vyhotoveného dňa 20.8.2008, je zrejmé, že v časti B. sú zapísaní pod poradovým č. 4 F. M. a Anna Jenčová (žalobkyňa) ako spoluvlastníci bytu č. XX nachádzajúceho sa na 5. poschodí vo vchode č. X v obytnom dome na D.. G. a to v spoluvlastníckom podiele 1/1, ktoré spoluvlastníctvo nadobudli na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu V-XXX/XX-XXX/XX. V časti C. Ťarchy LV je zapísaný k poradovému č. 4 vklad záložného práva v prospech Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, V-7960/2008 zo dňa 5.8.2008.

Z výpisu z katastra nehnuteľností, LV č. XXXX - čiastočný, pre kat. úz. M., zo dňa 26.8.2009, je zrejmé, že sú v ňom pod B.72 zapísaní F. M. a žalobkyňa ako spoluvlastníci v spoluvlastníckom podiele 1/1 bytu č. XX nachádzajúceho sa na 2. poschodí obytného domu na O. ul. č. X v G.. Ako titul nadobudnutia je uvedená kúpna zmluva V-4048/2009 zo dňa 10.6.2009. V časti C. Ťarchy LV je k poradovému č. 72, pod ktorým poradovým číslom sú zapísaní vlastníci - žalobkyňa aj jej manžel, zapísané záložné právo k bytu v prospech vlastníkov bytov v dome podľa zák. č. XXX/XX Z.z. a ďalší zápis sa týka vkladu záložného práva v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s., IČO: 00 151 653, na byt č. XX, 2. poschodie, vchod č. X. a podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a podiel na pozemku parc. č. XXXX o veľkosti 145/10000, V-4474/2009 zo dňa 18.8.2009.

Svedok W. W. uviedol, že pozná žalobkyňu zo spoločenského a politického života mestskej časti a to po dobu približne 10 - 12 rokov. Uviedol, že on podporoval kandidatúru žalobkyne na post starostky a následne preto po zverejnení troch článkov vzťahujúcich sa na osobu starostky uviedol, že sa ho občania na sídlisku Nad Jazerom pýtali, čo sa so starostkou, za ktorú on loboval, deje. V súvislostiach, o ktorých sa v článkoch písalo a to, že si zakúpila žalobkyňa byty a zároveň aj o jej odmenách, uviedol, že mal za to, že bez vetra sa ani lístok nepohne a preto požadoval od žalobkyne vysvetlenie. Na základe vysvetlenia žalobkyne si vytvoril vlastný úsudok. Uviedol, že on osobne považuje zverejnené články v denníku Korzár za bulvárne a aj jeho osobne by sa ich obsah dotkol. K článku o priznaní odmeny žalobkyni ako starostke uviedol, že malo na to miestne zastupiteľstvo právo a toto svoje právo využilo. Ku článku o zakúpení bytov žalobkyňou uviedol, že zverejnené informácie boli vytrhnuté z kontextu, pretože uvažovali o príjmoch žalobkyne len ako príjmov za výkon funkcie starostky bez zváženia možnosti, že aj z minulosti mohla žalobkyňa mať určité finančné prostriedky. Uviedol, že prečítanie predmetných článkov ho zneistilo a svoj názor na žalobkyňu ako starostku si poopravil až následne na základe ňou poskytnutého vysvetlenia.

Svedok P. L. uviedol, že sa poznajú so žalobkyňou asi 10 rokov a to jednak ako poslanci Mestského zastupiteľstva v Košiciach a zároveň sú obidvaja predsedami strany HZDS v jednotlivých košických okresoch. Vypovedal, že zverejnené články v denníku Korzár, týkajúce sa žalobkyne, vytvorili negatívne emócie medzi ľuďmi, vyvolávalo v nich pochybnosti zakúpenie dvoch bytov žalobkyňou len za peniaze z

platu, uviedol, že v ľuďoch zverejnené články vyvolávali dojem, že byty musela žalobkyňa zakúpiť aj za peniaze z nejakých iných zdrojov a konkrétne uviedol provízie za rôzne investičné akcie. Uviedol, že takto uvažovali ľudia vo všeobecnosti, keď sa k predmetným témam v rôznych spoločnostiach vyjadrovali. Spomenul konkrétnu narodeninovú akciu krátko po zverejnení článkov vo februári, resp. marci 2010, na ktorej sa mali prítomní vyjadrovať o žalobkyni tak, že je zlatokopka a že jej v prvom rade sa jedná o peniaze. Uviedol, že jeho vzťah k žalobkyni predmetné články nezmenili, pretože sa navzájom už veľmi dlho a dobre poznajú. O reakciách verejnosti na vyjadrenia z „Poznámky" uviedol, že pokiaľ reagovali ľudia, poznajúci žalobkyňu, títo považovali zverejnené za totálny blud a za urážku starostky. V prípade ľudí, ktorí žalobkyňu osobne nepoznali, uviedol, že títo svoje reakcie vyjadrovali asi tak že: „Peknú cvičenú opicu tam máte na tom Jazere", pričom uviedol, že sa jednalo o reakcie straníckych kolegov mieriace na to, že politická strana, ktorej sú členmi aj on aj žalobkyňa, má takú starostku v Mestskej časti Nad Jazerom.

Svedok S. T. uviedol, že sa pozná so žalobkyňou z pôsobenia v politickom živote v mestskej časti po dobu možno 8 rokov. Uviedol, že je poslancom miestneho zastupiteľstva a po zverejnení predmetných článkov kládli mu ľudia rôzne otázky, predovšetkým, či je pravda, že dostala starostka také odmeny, ako bolo uvedené v tlači, či je pravdou, že zakúpila byty. Uviedol, že on osobne vnímal zverejnenie všetkých článkov ako kampaň, ktorá sa viedla proti starostke - žalobkyni a ktorou jej bolo ublížené. Uviedol, že aj v ňom uverejnené články vyvolali pochybnosti, pretože nemal žiadne vedomosti o tom, či si žalobkyňa v skutočnosti kúpila alebo nekúpila byty, príp. za čo si ich kúpila. K informáciám zverejnených v „Poznámke" uviedol svedok, že on osobne považuje prirovnanie starostky k cvičenej opici za urážajúce a neprimerané. Na otázku, či si ako člen miestneho zastupiteľstva spomína na to, že žalobkyňa ako starostka si nárokovala alebo požadovala odmeny, uviedol, že určite si ich nenárokovala a odmeny nežiadala a že tieto jej boli priznané za to, že žalobkyňa vo funkcii starostky vykonala viac, než bolo jej povinnosťou. Napokon uviedol aj to, že predmetné články vyvolali pochybnosti aj v samotnom klube poslancov Smer - HZDS - SNS na miestnej úrovni, keď sa na jeho pôde polemizovalo o tom, či nemôže byť pravdou, že starostka - žalobkyňa naozaj berie nejaké úplatky.

Svedkyňa Z. D. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že pozná žalobkyňu asi 5 - 6 rokov a to zo zabezpečovania rôznych volieb, pretože svedkyňa robila členku volebnej komisie alebo zapisovateľku. Uviedla, že pracuje na pošte a nechtiac si vypočula rozhovor dvoch žien stojacich pri priehradke, ktorý rozhovor sa nedal nevypočuť. Uviedla, že aj ona samotná čítala články týkajúce sa osoby žalobkyne - starostky, ktoré boli zverejnené v Košickom Korzári a v tom istom období si vypočula aj predmetný rozhovor, ktorý sa niesol v takom duchu, že starostka je už finančne zabezpečená, že už sa nabalila, že teraz už môže robiť škrty v rozpočte mestskej časti a že ony ledva majú na to, aby zaplatili potrebné veci. Z rozhovoru dvoch žien vyplynulo, že hodnotili starostku ako osobu ovplyvniteľnú, poberajúcu úplatky a pripustili aj možnosť jej prepojenia na mafiu. Svedkyňa uviedla, že vypočutie tohto rozhovoru spochybnilo jej vlastný názor na osobu starostky, o ktorej ona doposiaľ v takých intenciách vôbec neuvažovala a vôbec ju tak nepoznala. Raz večer cestou z práce sa so starostkou stretla a pri tomto stretnutí jej ona povedala svoje pochybnosti, na ktoré jej následne žalobkyňa dala vysvetlenie a svedkyňa uviedla, že ona toto vysvetlenie prijala, pretože sa jej zdalo byť reálne. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby svedkyňa uviedla, ktorým konkrétnym skutkovým tvrdeniam alebo okolnostiam neverila po prečítaní zverejnených článkov, svedkyňa uviedla, že neverila tomu, že by bola žalobkyňa nejaká výpalníčka, mafiánka a neverila tomu, že robí prácu tak, ako by ju zvládla robiť aj cvičená opica. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, aký dojem vo svedkyni zanechala Poznámka, svedkyňa uviedla, že v prvom momente po jej prečítaní sa nad ňou zasmiala, avšak uviedla, že ju považuje za urážajúcu voči osobe žalobkyne.

Svedkyňa O. M. uviedla, že pozná žalobkyňu asi 4 roky, pretože pôsobí ako poslankyňa miestneho zastupiteľstva mestskej časti za politickú stranu Smer. Uviedla, že aj ona čítala články zverejnené v Košickom Korzári, zverejnenie ktorých vyvolalo negatívne reakcie voči osobe žalobkyne. Uviedla, že najväčšiu reakciu vyvolal článok, ktorý pojednával o odmenách schválených starostke - žalobkyni. Svedkyňa označila tieto odmeny priznané starostke za adekvátne práci, ktorú žalobkyňa vo funkcii starostky odviedla. Vypovedala jednak o osobnom stretnutí sa s negatívnymi reakciami ľudí, ktorí samotnú svedkyňu oslovovali a pýtali sa jej, ako mohla ako poslankyňa za takéto odmeny hlasovať a uviedla, že aj jej manžel jej povedal o negatívnych reakciách ľudí z prostredia pohostinstva. Uviedla, že negatívne reakcie vyvolalo aj zverejnenie ďalšieho článku o zakúpení dvoch bytov starostkou. Uviedla, že sa ľudia až vulgárnym spôsobom vyjadrovali a spochybňovali, za čo si vlastne žalobkyňa dva byty

kúpila. Vypovedala, že aj v nej zverejnenie týchto článkov vyvolalo určité pochybnosti, uviedla, že napr. aj na zasadnutí poslaneckého klubu vyslovil predseda rady otvorene pochybnosť o tom, že možno naozaj starostka - žalobkyňa berie úplatky. Pokiaľ sa jedná o zverejnenú „Poznámku", svedkyňa uviedla, že čítala aj túto Poznámku, ktorú vnímala ona ako reakciu pravicových partnerov, ktorí negovali všetko to, čo miestna koalícia v mestskej časti Nad Jazerom urobila. Pokiaľ sa jedná o reakcie ľudí na zverejnenú Poznámku, uviedla, že sa jednalo o reakcie veľmi negatívne, v ktorých ľudia hodnotili starostku - žalobkyňu a jej prácu doslovne až vulgárnym spôsobom. Vypovedala táto svedkyňa aj o tom, že aj v čase prebiehajúcej volebnej kampane volieb do miestneho zastupiteľstva sa doposiaľ stretáva s negatívnymi reakciami ľudí na osobu žalobkyne: keď sa jej ľudia pýtajú, či podporuje žalobkyňu ako starostku a keď sa k jej podpore prizná, uvedú jej, že si ešte rozmyslia, či jej dajú svoj hlas. Uviedla, že zverejnené články zreteľne poškodili meno žalobkyne aj v prebiehajúcej volebnej kampani.

Svedok Ing. R. T. uviedol, že pozná žalobkyňu z politického života na miestnej úrovni. Pamätal si na zverejnené články v Košickom Korzári v tej súvislosti, že sa nevyjadrovali o osobe žalobkyne ako starostky kladným spôsobom. Uviedol, že obsah zverejnených článkov vyvolal pochybnosti aj v ňom, dovtedy starostku - žalobkyňu veľmi dobre nepoznal, vychádzal ale z toho, že sa na sídlisku Nad Jazerom niečo robí a preto ju vnímal cez výsledky jej práce. Uviedol, že napokon v predvolebnej kampani vedenej v jeseni 2010 spoznal starostku - žalobkyňu osobne a na základe tohto spoznania jej dôveruje a nemá už o jej osobe žiadne pochybnosti. Na základe spoznania osoby žalobkyne uviedol, že informáciám zverejneným v predmetných článkoch on už neverí, hoci spočiatku ich považoval za pravdivé, pretože on tomu, čo je zverejnené v novinách, verí, aj keď je to bulvár, pretože noviny, keď niečo napíšu, nenapíšu to len tak. Vypovedal najmä o tom, že zverejnené články veľmi negatívnym spôsobom ovplyvnili volebnú kampaň na sídlisku Nad Jazerom vo vzťahu k osobe žalobkyne. Uviedol, že ľudia na žalobkyňu - starostku nadávali, vnímali ju cez zverejnené články negatívnym spôsobom. Uviedol, že keď on osobne agitoval a stretol sa s množstvom ľudí, asi v 40 %, uviedol, že ľudia v reakcii na osobu žalobkyne ako starostky zavreli pred ním dvere a doslova ho spochybňovali otázkami, ako on môže podporovať kandidatúru takej opice a kozy, a používali aj iné zvieracie označenia na osobu žalobkyne. Svedok uviedol, že to boli priame reakcie ľudí na text z „Poznámky". Ďalej uviedol, že negatívnu reakciu vyvolal aj článok, ktorý uvádzal o tom, že žalobkyňa si zakúpila dva byty a uviedol, že s negatívnymi reakciami sa stretol nielen u obyvateľov Mestskej časti Košice - Nad Jazerom, ale dokonca aj u obyvateľov z iných mestských častí keď takto reagovali jeho kolegovia v práci. Pokiaľ sa jedná o spôsob negatívneho vnímania a negatívnej reakcie okolia, svedok uviedol, že ľudia doslovne hovorili o tom, že starostka - žalobkyňa kradne z kasy mestskej časti.

Svedok V. G. uviedol, že žalobkyňu pozná len z videnia, keď ju ako starostku náhodne stretol na miestnom úrade, kde bol za svojim známym. Pamätal si na články zverejnené v Košickom Korzári vzťahujúce sa na osobu žalobkyne a aj tieto články čítal. Utkvelo mu v pamäti, že sa malo jednať o kauzu zakúpenia bytov, v ktorej sa riešilo, či boli byty zakúpené z legálnych prostriedkov a súčasne si pamätal na článok ohľadom rozpočtu. Vypovedal, že do času prečítania predmetných článkov vnímal žalobkyňu ako starostku tak, že si riadne vykonáva svoju funkciu a mal za to, že boli za ňou aj viditeľné výsledky - napr. parkovisko pred blokom. Uviedol, že prečítanie predmetných článkov ovplyvnilo jeho dovtedajší názor na žalobkyňu. Utkvelo mu v pamäti, že žalobkyňa - starostka nevedela preukázať, odkiaľ mala finančné prostriedky, za ktoré zakúpila byty, v ktorej súvislosti svedok uviedol, že preňho je neprijateľné, aby človek, ktorý nevie preukázať zdroje svojich finančných prostriedkov, pôsobil vo verejnej funkcii a to hoc aj na úrovni miestnej komunálnej politiky. Vypovedal, že v súvislosti s predmetnými článkami on osobne naďalej považuje žalobkyňu za nedôveryhodnú osobu a ovplyvnilo ho to aj v komunálnych voľbách. Vypovedal, že má vedomosti napr. o svojich rodičoch, aj o iných známych, s ktorými sa stretával a u ktorých ľudí tiež zanechal negatívny dojem na osobu starostky - žalobkyne najmä článok o zakúpení dvoch bytov starostkou. Ku zverejnenej „Poznámke" uviedol, že sa na nej zabavil, zdala sa mu uštipačná a satirická. Priznal, že prirovnávať prácu starostky k výkonu cvičenej opice je svojim spôsobom dehonestujúce, ale pokiaľ sú tvrdenia uvedené vo zverejnených článkoch pravdivé, tak potom podľa neho obstojí aj Poznámka, tak ako bola uverejnená. Na otázku svedok uviedol, že on uverejneným informáciám v predmetných článkoch verí a nemá dôvod o nich pochybovať.

Svedkyňa S. U. uviedla, že sú so žalobkyňou straníckymi kolegyňami v politickej strane HZDS - ĽS, svedkyňa je mestskou predsedníčkou strany a žalobkyňa okresnou predsedníčkou, konkrétne okresu Košice IV a poznajú sa takto už po dobu 6 rokov. Pamätala na články zverejnené v Košickom Korzári vzťahujúce sa na osobu žalobkyne a to konkrétne na článok o zakúpení bytov a taktiež na Poznámku.

Vypovedala, pokiaľ sa jedná o článok o zakúpení bytov starostkou, že tento článok ešte ani nečítala a už na tento článok mala reakcie a ohlasy vo forme telefonátov, jednak členov politickej strany (traja - štyria ľudia) a obyvateľov Mestskej časti Košice - Nad Jazerom (asi dvaja obyvatelia). Uviedla, že volajúci boli nahnevaní, zvyšovali hlas, boli vulgárni, používali vulgárne výrazy, jednak na žalobkyňu ako na starostku a súčasne aj na politickú stranu. Svedkyňa uviedla, že po poslednom takom telefonáte si zakúpila Košický Korzár, článok si prečítala a následne aj ona prudko reagovala a to voči žalobkyni, ktorej zatelefonovala a uviedla, že jej vynadala a to z dôvodu, že v spojitosti s osobou žalobkyne v novinách opätovne bolo pranierované aj meno politickej strany HZDS - ĽS. Uviedla, že sa jej žalobkyňa snažila vysvetliť situáciu, že na zakúpenie bytov čerpala úvery, avšak svedkyňa sa vyjadrila a na tomto vyjadrení zotrvala, že ak by si bola žalobkyňa vzala úvery, bolo povinnosťou novinárov túto skutočnosť zistiť a uviesť a keďže v článku žiadna zmienka o úveroch nebola, svedkyňa vysvetleniu žalobkyne neuverila a to ani doposiaľ. Svedkyňa vypovedala aj o tom, že je konateľkou spol. ALIA s.r.o. prevádzkujúcej auto - pneuservis a aj v tomto autoservise, keďže uviedla, že majú zákazníci vedomosť o jej politickej príslušnosti, sa vyjadrovali k článku o zakúpení dvoch bytov žalobkyňou a to tým spôsobom, že považovali to za zlodejstvo. Uviedla, že s reakciami sa stretávala aj na členských schôdzach miestnych organizácií, ktoré sa konali podľa jednotlivých mestských častí a aj na týchto schôdzach v priebehu mesiacov január - február sa stále stretávala s reakciami členov strany na článok o zakúpení dvoch bytov žalobkyňou. Uviedla, že reakcie na tento článok pretrvali až do komunálnych volieb. Ohľadom zverejnenej „Poznámky" svedkyňa uviedla, že čítala aj túto. Uviedla, že si na ňu veľmi dobre pamätá, pretože sa tam používali i výrazy „cvičená opica", „výpalnícke spôsoby", ... Uviedla, že pozná žalobkyňu šesť rokov a nemá dojem, že by bola cvičenou opicou, ani že by používala výpalnícke spôsoby. Uviedla, že použitie takýchto výrazov považuje ona za urážku a vyjadrila sa, že keby sa ich použitie vzťahovalo na jej osobu, je možné, že by to bola riešila priamo a osobne s redaktorom, t.j. že by to nebola nechala len tak. O dôsledkoch zverejnenej Poznámky uviedla, že sa stretla s tým, že prebrali určití ľudia termíny z predmetnej Poznámky a označovali týmito termínmi žalobkyňu. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby uviedla, ktorá konkrétna informácia z článku o bytoch vyvolala to, že svedkyňa na žalobkyňu nakričala do telefónu, uviedla, že v predmetnom článku nebolo uvedené, ako žalobkyňa byty nadobudla, informácie boli dané do polohy pochybností a uviedla, že toto ju nahnevalo. Uviedla svoj názor, podľa ktorého, ak by si bola žalobkyňa vzala úvery, redaktor - autor článku bol by to musel zistiť a mal to potom zverejniť a vtedy by to nevzbudilo pochybnosti a bol by zdroj financovania bytov jednoznačný.

Svedkyňa O. Z. pozná žalobkyňu z Klubu dôchodcov, ktorého je svedkyňa členkou a pracuje aj vo výbore, a akcie ktorého klubu žalobkyňa príležitostne navštívi. Svedkyňa uviedla, že do Klubu dôchodcov chodí denne možno 50 až 60 ľudí. Títo ľudia, uviedla, že čítali články zverejnené v Košickom Korzári o osobe starostky nahlas, mali so sebou aj výstrižky, uviedla, že všetci o tom hovorili a preto si následne články prečítala aj ona. Jednalo o články voči osobe starostky ostré, škaredé a nepekné. Uviedla, že reakcie ľudí boli možno ešte útočnejšie voči osobe starostky, než samotné články. Ľudia reagovali na všetko: že sú nepokosené trávniky, preplnené smetné bedne, ale zato že starostka si kúpila dva byty. Riešila sa najmä otázka, za čo starostka tieto byty kúpila. Uviedla, že používali ľudia na označenie starostky rôzne zvieracie mená, nadávali jej do mafiánok a pod. Takéto reakcie voči osobe starostky uviedla, že pretrvávajú až doposiaľ, hoci už v menšom rozsahu, než ihneď po zverejnení článkov. Pokiaľ sa jedná o ovplyvnenie samotnej svedkyne predmetnými článkami, uviedla, že ona skoro uverila tomu, čo v predmetných článkoch bolo napísané, pretože zastáva názor, že keď novinári niečo napíšu, tak je to pravdou, hoci pripustila, že niekedy sa aj pomýlia. Uviedla, že opätovne si poopravila názor na starostku až potom, keď bola opätovne zvolená do funkcie a to žalobkyňa si povedala, že keď bola opätovne zvolená, to čo bolo zverejnené, nemusí byť všetko pravdou.

Svedok O. H. uviedol, že je spolužiakom manžela žalobkyne na na Strojníckej fakulte Technickej univerzity v Košiciach,. Uviedol, že žalobkyňu pozná len z médií a zároveň len, že je manželkou jeho spolužiaka F. M.. Uviedol, že predmetné články v Košickom Korzári čítal, hoci Korzár číta len sporadicky. Prečítanie týchto článkov, uviedol, že zmenilo jeho názor na žalobkyňu, ktorý mal dovtedy vytvorený len na základe vyjadrení manžela žalobkyne a z ktorých vyplývalo, že žalobkyňa obetavo, telom aj dušou pracuje pre mestskú časť. Po uverejnení predmetných článkov uviedol, že zmenil svoj názor na žalobkyňu, keďže z novinový článkov o priznaní odmien žalobkyni z tohto vyplynulo, že si za svoju prácu žalobkyňa odmeny nezaslúži. Zarazil ho aj článok o nadobudnutí dvoch bytov, pretože nie každý si môže zakúpiť dva byty v hotovosti a vyvstala predovšetkým otázka, odkiaľ žalobkyňa a jej manžel vzali na to peniaze. Pokiaľ sa jedná o zverejnenú Poznámku a v nej použité rôzne expresívne výrazy „cvičená

opica", „pohnúť zadkom a rozumom", uviedol, že považuje jej obsah za adekvátny, pokiaľ je pravdivé to, že žalobkyňa vo funkcii starostky nič nerobí. Na otázku uviedol, že na základe prečítaných novinových článkov dospel k záveru, že žalobkyňa vo funkcii starostky nepodáva také výkony, aké by podávať mala.

Svedok P. A. pozná žalobkyňu zo svojho pôsobenia v Klube dôchodcov, kde je členom samosprávy a pozná žalobkyňu približne 7 rokov. Vypovedal, že sa stretol s predmetnými článkami zverejnenými v Košickom Korzári v Klube dôchodcov, keďže dôchodcovia, ktorí prišli do Klubu dôchodcov, doniesli so sebou aj noviny, články sa v klube čítali a zároveň sa o nich diskutovalo. Prečítal si predmetné články aj on. Spomenul si na články o priznaní odmien starostke a o tom, že zakúpila dva byty. Vypovedal, že on vychádza z tézy, že na všetkom napísanom je kúsok pravdy a preto po prečítaní článkov začal viac uvažovať o tom, či v prípade žalobkyne na mieste starostky sa jedná o správnu osobu. V súvislosti s článkom o zakúpení dvoch bytov starostkou svedok uviedol, že vyvstala medzi ľuďmi najmä otázka, za čo žalobkyňa predmetné byty kúpila. Vypovedal, že on osobne spočiatku vychádzal z toho, že dostala odmenu vo výške 250.000,- Sk, ale mal za to, že táto odmena na zakúpenie dvoch bytov postačovať nemohla a keďže aj on zakupoval byt svojmu synovi, uviedol, že dospel úvahou k tomu, že si zrejme žalobkyňa vzala hypotéku na zakúpenie bytov. Ohľadom reakcií ľudí z jeho okolia uviedol, že obdobne si ľudia kládli otázku, odkiaľ vzala žalobkyňa finančné prostriedky na zakúpenie bytov a niektorí z nich uvažovali obdobne ako svedok, že zakúpenie bytov financovala na základe hypotekárnych úverov, ale uviedol, že sa stretol aj s názormi, že byty zakúpila žalobkyňa za peniaze, ktoré mohla získať bokom pri vykonávaní svojej funkcie. Uviedol, že sa jednalo o reakcie ľudí z Klubu dôchodcov, ale súčasne aj reakcie ľudí v bytovke, kde svedok býva. Ohľadom doby pretrvávania týchto otázok a reakcií na článok uviedol, že pretrvávali možno po dobu dvoch mesiacov. Pokiaľ sa týka „Poznámky" svedok uviedol, že on osobne po prečítaní si povedal, že keď môže funkciu starostky vykonávať „cvičená opica", prečo by on nemohol kandidovať na funkciu poslanca miestneho zastupiteľstva a na základe toho potom v miestnych voľbách kandidoval. Zároveň uviedol, že považoval tento článok za vulgárny a urážlivý a aj jeho osobne by sa takýto obsah článku veľmi dotkol. Uviedol, že ako chlap, je možné, že by si to s autorom článku vybavil „ručne stručne, fyzicky aj slovne". Pokiaľ sa jedná o reakcie členov Klubu dôchodcov na obsah Poznámky, uviedol, že sa ľudia na tomto článku zabávali, niektorí boli aj celkom škodoradostní, robili si vtipy z toho, že je starostka „cvičenou opicou".

Svedok O. Z. uviedol, že pozná žalobkyňu ako bývalú stranícku kolegyňu od r. 1998 a uviedol, že sa zúčastňoval jej predvolebných kampaní, a ako poslednej - vo voľbách do parlamentu v júni 2010. Uviedol, že číta Košický Korzár pravidelne, väčšinou na internete, niekedy si zakúpi aj tlačené vydanie týchto novín. Urobil tak aj vtedy, keď boli zverejnené články vzťahujúce sa na osobu žalobkyne. Vypovedal, že pri volebnej agitácii pri voľbách do parlamentu v júni 2010 sa stretával v súvislosti s osobou žalobkyne s negatívnymi reakciami ľudí, ktorí hovorili o žalobkyni ako o krotiteľke, o mafiánke, o majiteľke realitnej kancelárie ... Keď zisťoval, odkiaľ majú ľudia takéto vedomosti a názory, odvolávali sa na Košický Korzár, v ktorom sa tak malo písať. Uviedol, že sa stretol následne po zverejnení článkov s používaním termínov z Poznámky: „mafiáni", „výpalné" a to v reakciách ľudí, ktorí uvádzali, že keď si idú niečo vybaviť na úrad, „potrebujú si zobrať výpalné a zaplatiť výpalné". Napr. uviedol, že keď vo volebnej kampani zakupoval ľuďom pivo v rámci volebnej kampane, bolo mu povedené, že zakupuje pivo z toho, čo mu vydelila šéfka, z „výpalného". Vypovedal o tom, že sa bežne, či už na zastávke MHD alebo v električke cestou do práce alebo len postávajúc na chodníku, stretával s negatívnymi reakciami ľudí na osobu žalobkyne ako starostky. Vo všeobecnosti reagovali títo ľudia na to, že sa žalobkyňa nestará o potreby mestskej časti, ale len si nadeľuje odmeny a zakupuje byty. Uviedol, že reagovali dokonca na články zverejnené v Korzári aj jeho kolegovia u zamestnávateľa U.S.Steel Košice. Mali vedomosť o tom, že on je členom HZDS - ĽS a keďže v prípade zverejnených článkov o osobe žalobkyne bola zverejnená aj jej stranícka príslušnosť, totožná so straníckou príslušnosťou svedka, uviedol, že reagovali ľudia priamo na jeho osobu. Vypovedal o tom, že predmetné články poškodili aj politickej strane a súčasne zmenili aj jeho vzťah k žalobkyni, ktorý označil, že bol do zverejnenia článkov kamarátskym vzťahom a po uverejnení predmetných článkov uviedol, že sa stal ich vzťah len oficiálnym. Vypovedal najmä o obsahu článku o zakúpení dvoch bytov žalobkyňou, uviedol, že sa jej spýtal, za čo tieto byty kúpila a ona mu odpovedala, že čerpala hypotekárny úver. Svedok uviedol, že on tomuto vysvetleniu neuveril. Uviedol, že on, keď noviny niečo napíšu, on tomu verí. Aj v súvislosti s použitím termínov „mafiánka", „výpalné", prikladá ich použitiu svoju váhu a v tej súvislosti uviedol, že si zaradil aj žalobkyňu do obdobnej kategórie ľudí. Na výzvu, aby uviedol svoj názor na otázku financovania zakúpenia bytov starostkou, ktorá otázka zostala otvorená v článku o zakúpení dvoch bytov, svedok uviedol, že on považoval a považuje tieto byty zakúpené starostkou za zakúpené z nelegálnych zdrojov. Uviedol, že minimálne do času parlamentných volieb, kedy robil politickú agitáciu

žalobkyni, bolo zo strany občanov zakúpenie predmetných bytov starostkou - žalobkyňou stále vytýkané. O reakciách na obsah Poznámky, uviedol, že doposiaľ sa stretáva s tým, že sa používajú termíny z tohto článku medzi ľuďmi a že sa napr. hovorí o „mafiánke" v súvislosti s osobou žalobkyne.

Podľa ust. § 11 Obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ust. § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd:
1. Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.
2. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných osôb, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovávania autority a nestrannosti súdnej moci.

Žalobkyňa žalobným návrhom o ochranu osobnosti sa nedomáhala určenia, že určité výroky zverejnené žalovanou sú nepravdivé, ako formy ochrany osobnosti podľa § 13 Obč. zák.. Platí však, že aj pravdivé tvrdenia v určitých prípadoch môžu neoprávnene zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti, najmä pokiaľ ide o občiansku česť, ľudskú dôstojnosť, či súkromie. Predmet konania bol určený žalobou žalobkyne, ktorá žiadala priznať morálne zadosťučinenie a to vo forme zverejnenie ospravedlnenia žalovanej za jej výroky obsahujúce zavádzajúce tvrdenia a neprimerané hodnotiace úsudky vzťahujúce sa na osobu žalobkyne, ktorými hrubo zasiahla do práva žalobkyne na ochranu jej cti a dôstojnosti a žiadala priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje v prípade závažnejšieho porušenia práva na ochranu osobnosti (v tomto prípade občianskej cti a ľudskej dôstojnosti). Postačí, ak je takýto zásah spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie práva na ochranu osobnosti. Prejudiciálne preto súd skúmal, či došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

Ústava Slovenskej republiky (čl. 1 ods. 2) deklaruje, že Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Slovensko je zmluvnou stranou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a aj keď je garantované právo na slobodu prejavu (čl. 10.1.), výkon týchto slobôd podľa čl. 10.2. zahŕňa aj povinnosti a zodpovednosť, preto môže podliehať takým podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme ochrany povesti alebo práv iných (P. a O. proti R., 1995). Jednou z úloh tlače v demokratickej spoločnosti je rozširovanie informácií a myšlienok o politických otázkach, ako aj iných oblastiach verejného záujmu. Hranice povolenej kritiky sú širšie vo vzťahu k politikom, resp. k verejne činným osobám, ako vo vzťahu k súkromným osobám. Pokiaľ ide o tlač, skúma sa závažnosť a šírka obvinení, či tomu predchádzal primeraný prieskum, skutkový základ tvrdení, dobromyseľnosť a novinárska etika.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že články uvedené žalobkyňou v dôvodoch žalobného návrhu, žalovaná uverejnila v denníku Korzár - Košický Korzár, a to dňa 11.1.2010 na str. 2 článok označený: „Poznámka. Do svojho vrecka viac, občanom prišKrtia" a dňa 19.1.2010 na str. 1 s pokračovaním na str. 3

článok označený: „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti. Anna Jenčová (HZDS-ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají". Podľa žalobkyne neoprávnene zasiahli do jej práva na ochranu jej cti a dôstojnosti, jednak preto, že sú v nich uvedené pravdu skresľujúce a zavádzajúce tvrdenia, ako aj neprimerané hodnotiace úsudky vzťahujúce sa k jej osobe v súvislosti s výkonom jej funkcie.

Podľa žalovanej boli v článku zo dňa 19.1.2010 zverejnené pravdivé a korektné informácie, žalobkyňa vôbec nepoprela to, že kúpila dva byty, nepoprela, že v čase prípravy článku neuviedla, za koľko ich kúpila a ako ich kúpu financovala a odkázala v tomto smere na svoje majetkové priznanie. Žalovaná zdôraznila, že žalobkyňa je verejne činnou osobu a miera jej súkromia nemôže byť chránená tak, ako miera súkromia súkromnej (t.j. nie verejne činnej) osoby. Pokiaľ sa jedná o zverejnenú Poznámku, uviedla, že sa jedná o expresívne vyjadrenia a výrazy, ale len všeobecného charakteru a nikde v tomto článku nebolo uvedené meno žalobkyne.

Z vykonaného dokazovania (výsluch žalobkyne, výpisy z KN) je zrejmé, že žalobkyňa kúpila v lete 2009 (10.6.2009 a 30.6.2009) dva byty, ktoré nadobudla spolu so svojím manželom do bezpodielového spoluvlastníctva a súčasne je resp. bola bezpodielovou spoluvlastníčkou aj ďalšieho, tretieho bytu. Z predložených listov vlastníctva z katastra nehnuteľností je však tiež zrejmé, že na dvoch z troch bytov boli zapísané v časti C. listov vlastníctva ťarchy - záložné práva zriadené na nehnuteľnostiach v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s..

Žalobkyňa je osobou verejne činnou - je starostkou Mestskej časti Košice - Nad Jazerom, bola poslankyňou Mestského zastupiteľstva v Košiciach, bola politicky činnou v HZDS - ĽS. Z toho vyplýva, že bola povinná strpieť väčšiu mieru zverejňovania informácií o svojej osobe, a to nielen pozitívnych.

Základnou otázkou pre posúdenie danej veci je skutočnosť, či žalovaná uverejnenými článkami zasiahla neoprávnene do práva žalobkyne na ochranu jej osobnosti chránenej ustanoveniami § 11 a nasl. Obč. zák.
Osobitosťou prejednávanej veci je, že tu dochádza k stretu dvoch základných slobôd chránených medzinárodnými a ústavnoprávnymi dokumentami. Na jednej strane je tu sloboda prejavu a s tým súvisiaca sloboda tlače, na druhej strane je tu právo žalobkyne na ochranu súkromia, ktoré je v danom prípade determinované tým, že žalobkyňa je verejne činnou osobou. Politik či verejne činná osoba musí prejaviť väčšiu toleranciu. Už samotný vstup do politiky, či do verejného života znamená konkludentný súhlas s väčšou mierou zverejňovania informácií (opätovne nielen pozitívnych) o svojej osobe a konaní. Tieto sú vystavované pozornosti a kontrole (a to nielen objektívnej) zo strany občanov, ako aj médií.
Médiá zohrávajú v demokratickej spoločnosti dôležitú úlohu. Sloboda prejavu je základným atribútom demokratickej spoločnosti, je vymedzená v čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, rovnako z tohto článku vyplývajú i obmedzenia, ktoré sú povinné médiá dodržať. Ako už bolo uvedené, informácie šírené o osobe verejne činnej môžu byť oveľa slobodnejšie, ako tie, ktoré sa týkajú súkromných osôb. Je úlohou médií pri rešpektovaní práv iných osôb prinášať informácie o všetkých otázkach verejného záujmu. Za vec verejného záujmu možno považovať okrem iného, aj majetkové pomery osôb pôsobiacich vo verejnom živote.
Z hľadiska stretu práva na slobodu prejavu s právom na osobnú česť a dôstojnosť je dôležité rozlíšiť pri prejave - v danom prípade článkoch zverejnených žalovanou, či sa jedná o skutkové tvrdenia alebo hodnotiace úsudky. Kým skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívnu realitu zistiteľnú pomocou dokazovania, a teda overiteľnú, hodnotiaci úsudok, naopak, vyjadruje subjektívny názor autora a postoj k určitej situácii. Kým pri skutkových tvrdeniach v zásade platí, že pravdivá informácia nezasahuje do práva na ochranu osobnosti (pokiaľ nie je podaná tak, že skresľuje skutočnosť), hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor autora a nemožno ho dokazovať a platí tu tzv. prezumpcia ústavnej konformity (oprávnenosti). Je však potrebné skúmať, či sa hodnotiaci úsudok zakladá na pravdivej informácii a či forma verejnej prezentácie hodnotiaceho úsudku je primeraná.

V danom prípade nebolo medzi účastníkmi sporné, že predmetný článok zo dňa 19.1.2010: „Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti. Anna Jenčová (HZDS-ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají", obsahuje skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť nebola namietaná, namietaná bola zo strany žalobkyne skutočnosť, že síce žalovaná zverejnila informáciu o nadobudnutí dvoch bytov žalobkyňou na základe informácií z verejného zoznamu - katastra nehnuteľností, ale už nezverejnila ďalší, z toho istého zdroja vyplývajúci a teda aj objektívne zistiteľný fakt, že dve z troch nehnuteľností v spoluvlastníctve žalobkyne boli zaťažené záložným právom zriadeným v prospech peňažných ústavov v období nadobudnutia

nehnuteľností. Pravdivá informácia tým bola podaná zo strany žalovanej tak, že došlo ku skresleniu skutočností týkajúcich sa nadobudnutia bytov. Pritom autor článku čerpajúci informácie z katastra nehnuteľností mal možnosť a mohol túto informáciu zistiť a mal zverejniť informáciu o nadobudnutých bytoch žalobkyňou úplnú, nie „skrátenú", umožňujúcu a vyvolávajúcu u čitateľov rôzne závery a polemiky ohľadom spôsobu nadobudnutia dvoch bytov, spochybňujúce bezúhonnosť osoby žalobkyne, ako to vyplynulo aj z výpovedí viacerých svedkov.
Pokiaľ ide o obsah predmetného článku a zverejnenú informáciu z katastra nehnuteľností vo vzťahu k žalobkyni, možno túto informáciu označiť za difamačnú (ohovárajúcu, utŕhajúcu na jej cti). Vzhľadom na ďalšie v článku uvedené informácie: vyjadrenie predstaviteľa Transparency International - F. o tom, že problémom by bol prípadný nesúlad príjmov žalobkyne a nadobúdacej hodnoty dvoch bytov, pripísanie výroku „Nebudem vám nič vysvetľovať", žalobkyni, ako jej vyjadrenia k zisťovaniu žalovanej pred uverejnením článku (pravdivosť ktorého napokon žalovaná ani nepreukázala, naopak žalobkyňa e-mailovou korešpondenciou preukázala, že taký výrok neuviedla žalovanej na jej dotazy), doplnenie článku veľkou podobizňou žalobkyne a fotografiami obytných domov, v ktorých sa žalobkyňou nadobudnuté byty nachádzajú, ako aj na skutočnosť, že sa jednalo v krátkom časovom období už o tretí článok v periodiku vydávanom žalovanou, v ktorom bola opisovaná žalobkyňa, nasvedčuje tomu, že dominantným dôvodom zverejnenia informácie bola nie snaha o poskytnutie objektívnej informácie verejnosti, ale skôr zámer poškodiť, difamovať osobu žalobkyne. To pokiaľ sa jedná o dobromyseľnosť a novinársku etiku.

Súd dospel k záveru, že zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, najmä jej občianskej cti. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že článok mal difamujúci charakter, poškodil povesť žalobkyne. Viacerí svedkovia vypovedali, že zverejnený článok vyvolal v nich aj v ich okolí predovšetkým hľadanie odpovede na nepovedané, za čo žalobkyňa predmetné byty kúpila, a keďže článok nedával na toto odpoveď, ale len naznačoval neurčitosť otázky financovania zakúpenia dvoch bytov, spôsobil spochybnenie bezúhonnosti osoby žalobkyne v očiach verejnosti.

Pokiaľ sa jedná o druhý z článkov - „Poznámka: Do svojho vrecka viac, občanom priškrtia", zo dňa 11.1.2010, obsahuje hodnotiace úsudky, ktorými jeho autorka vyjadruje svoj subjektívny názor a postoj k určitej situácii - schváleniu rozpočtu samosprávy Mestskej časti Košice - Nad Jazerom, na čele ktorej stojí žalobkyňa ako starostka, k schváleniu koncoročnej odmeny žalobkyni poslancami Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Nad Jazerom a k výsledkom starostovskej činnosti/ práce žalobkyne. V prípade hodnotiaceho úsudku nemožno ho dokazovať (jeho pravdivosť) a platí tu tzv. prezumpcia ústavnej konformity - oprávnenosti. Predmetná Poznámka sa síce zakladá na pravdivých informáciách o schválení úsporného rozpočtu, ako aj o schválení odmien žalobkyni za ňou vykonanú prácu - za získané dotácie pre mestskú časť, dostavbu a presťahovanie úradu, úsporu platu zástupcu starostu, ale forma jeho verejnej prezentácie (úsudku) nie je vôbec primeraná. Použité slovné spojenia mali difamujúci charakter a používali expresívne a až urážlivé slovné spojenia voči žalobkyni. Aj keď žalovaná namietala v záverečnom vyjadrení, že v tomto článku - tejto Poznámke vôbec nebolo zverejnené meno žalobkyne, že sa jednalo len o všeobecné hodnotenie, z umiestnenia Poznámky ihneď vedľa článku o schvaľovaní rozpočtu, z informácií, ktoré Poznámka obsahovala, bolo dostatočne zrejmé, že v prípade vyjadrovania sa k osobe starostu jednalo sa o osobu žalobkyne. Ani medzi účastníkmi nebolo sporné, až do času záverečného vyjadrenia žalovanej, prostredníctvom právneho zástupcu, že článok bol o žalobkyni. Bola dostatočne a celkom zreteľne identifikovaná a to aj samotnými čitateľmi, ako to vyplynulo z výpovedí svedkov. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že predmetná Poznámka mala difamujúci charakter, prekročila medze kritiky (naviac kritika bola aj zjavne neprimeraná - napr. nebolo preukázané, že by žalobkyňa bola požadovala a nárokovala si odmeny ako „výpalné z poloprázdnej miestnej kasy"), zosmiešnila a urazila osobu žalobkyne, znehodnotila výsledky jej práce.

Pre difamujúci charakter článkov došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a súd preto žalobe o primerané zadosťučinenie formou ospravedlnenia vyhovel.

Čo sa týka požadovanej náhrady namajetkovej ujmy vo výške 33.193 eur, priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zák. predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok: morálne zadosťučinenie sa javí ako nepostačujúce a súčasne neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch v zmysle § 13 ods. 3 Obč. zák. sú taxatívne stanovené

dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať: 1/ závažnosť vzniknutej ujmy a 2/ okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah, ohlas, ako aj na dĺžku trvania zásahu.
V danom prípade mal súd za preukázané výpoveďami svedkov, že predmetné články („Starostka Jazera skupuje nehnuteľnosti. Anna Jenčová (HZDS-ĽS): Kúpila dva byty, za koľko tají" a „Poznámka: Do svojho vrecka viac, občanom priškrtia") znížili vážnosť žalobkyne, dotkli sa jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Viacerí svedkovia vypovedali, že predmetné články zmenili ich vzťah k žalobkyni a ich názor na žalobkyňu. V prípade niektorých sa žalobkyni podarilo obnoviť - znovu získať ich dôveru, podaním vysvetlenia na otázky žalovanou nastolené, ale niektorí (U., Z., G.) doposiaľ zotrvávajú na stanoviskách, ku ktorým dospeli po prečítaní článku o zakúpení dvoch bytov žalobkyňou, a to že žalobkyňa nenadobudla byty za legálne zdroje, pretože v prípade takého nadobudnutia, „bolo by to muselo byť uvedené, a uvedené to nebolo". Viacerí svedkovia vypovedali, že v dôsledku zverejnených článkov negatívne reakcie verejnosti pretrvávali ešte aj v čase komunálnych volieb (hoci napokon žalobkyňa obhájila post starostky), t.j. v časovom odstupe až 10 mesiacov od zverejnenia a zároveň reagovali na predmetné články, okrem obyvateľov mestskej časti, v ktorej žalobkyňa je starostkou, aj občania - verejnosť z iných mestských častí mesta. Súd mal preukázané, že predmetnými článkami žalovanej došlo k takému zásahu do práv žalobkyne, ktorý v značnej miere, nielen v bežnej miere znížil jej česť a ľudskú dôstojnosť v spoločnosti. Prípustnosť peňažnej satisfakcie je opodstatnená všade tam, kde je osobnostná ujma spojená s osobitne citeľným znížením postavenia dotknutej osoby v spoločenských kruhoch, kde sa pohybuje, a kde zmenšenie a vyváženie nemajetkovej ujmy nemožno napraviť inak ako cestou primeraného zadosťučinenia vo forme peňažného plnenia. V danom prípade bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobkyne a jej vážnosť v spoločnosti (bola spochybnená jej bezúhonnosť, ľudia uvažovali o jej nekalých príjmoch a o braní úplatkov, o tom, že kradne z miestnej kasy, zakúpenie dvoch bytov považovali za zlodejstvo, používali na pomenovania starostky zvieracie mená, inšpirovaní poznámkou spájali s jej osobou termíny „mafiiánka", „výpalné", ...), ktorá skutočnosť vyplynula z výpovedí svedkov, preto súd priznal žalobkyni právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ale nie vo výške 33.193 eur, ale len vo výške 3.319,30 eura, a to vzhľadom na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Výška náhrady určená žalobkyňou 33.193 eur sa javí byť neprimerane vysoká. Jednak žalobkyňa je verejne činnou osobou a súčasne súd zohľadnil, že žalobkyňa mala možnosť vyjadriť sa k otázke zakúpenia dvoch bytov pred zverejnením článku. Nevyužila právo vyjadriť sa k danej téme, pričom jej vyjadrenie mohlo podstatne a významne ovplyvniť obsah článku (hoci žalovaná, ako už bolo uvedené mohla zistiť zapísané ťarchy v katastri a mala zverejniť kompletnú informáciu), pričom podľa názoru súdu nepreukázala žiaden rozumný dôvod na nevyužitie ponúknutej možnosti vyjadriť sa k otázke zakúpenia bytov, len odkázala na blízke zverejnenie svojho majetkového priznania. Nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 3.319,30 eura súd preto považoval za primeranú a vo zvyšku žalobu zamietol.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesení po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Okresný súd Košice II. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.